

Abstrakt

Trombotickými komplikacemi více či méně trpěli lidé už od pradávna. Bylo pouze otázkou času odhalení přesných mechanismů jejich vzniku a léčby.

Objev preparátu s antikoagulačním účinkem, heparinu, bylo velkým přínosem pro medicínské disciplíny. Následován orálními preparáty na bázi kumarinů, Pelentanem a později Warfarinem napomohl snížení úmrtnosti, zvláště v období pooperační péče. Objevení způsobu frakcionace heparinu a posléze jeho syntetická příprava v podobě pentasacharidů, znamenala průlom v profylaktické a léčebné péči téměř ve všech oborech. Současným trendem se jeví orálně podávaná antitrombotika s minimálními vedlejšími účinky „v ideálním případě“ bez nutnosti monitorování.

Výběrem dvou skupin osob s rozdílným druhem terapie, jejíž odezvu v organizmu jsme měřili různými metodami a na různých analyzátorech, jsme chtěli poukázat na vhodnost a důležitost výběru stanovení pro daný druh léku a nutnost kontroly INR nebo inhibičních jednotek anti-Xa, díky kterým může lékař aktuálně upravit dávku preparátu.

Na závěr jsme chtěli zdůraznit, že laboratoř se od počátku podílela a stále podílí na kontrole podávané léčby a pro lékaře je spolehlivým ukazatelem účinnosti.